

paa at foretage en Forandring i de Bestemmelser, som indeholdes i § 6, 2det Stykke, angaaende Kjøbenhavns Stilling i Fremtiden med Hensyn til denne Bys Indkomstskat. Jeg gør opmærksom paa, at det mellemste Punktum i 2det Stykke af § 6 lyder saaledes: „Saafremt Kommunen i det første Aar ikke faar den fulde Indtægt af de i § 1 nævnte Beløb, bestemmer Indenrigsministeren, til hvilken forholdsvis højere Procent af den samlede Skatteindtægt Indkomstskatten kan sættes for dette Aar.“ Det er jo kun en ren midlertidig Bestemmelse, hvad ogsaa fremgaar af selve Udtrykket, idet det kun er det første Aar den gælder, og tager Sigte paa, at den Bygningsafgift, hvis Indtægt overdrages til Kommunen, ikke har samme Forfaldstid som Indkomstskatten, paa hvilken Kommunen delvis kommer til at give Afkald. De Bestemmelser, der saa blive tilbage, ere første og tredje Punktum i dette Stykke, der lyde saaledes: „I Staden Kjøbenhavn kan den kommunale Indkomstskat ikke uden Indenrigsministerens Samtykke sættes højere end 2 pCt. af den samlede Skatteindtægt.“ og „Den i Lov om Ordning af de kommunale Skatter i Kjøbenhavn af 19de Februar 1861 § 16, sidste Punktum, indeholdte Bestemmelse vedbliver i øvrigt at være gældende.“ Denne Bestemmelse i Loven af 19de Februar 1861, § 16, sidste Stykke, lyder saaledes: „Indkomstskatten kan ikke sættes højere end 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt“, og denne medfører, at Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn ikke kan paalægge en Indkomstskat større end 3 pCt., saafremt der ikke af Lovgivningsmagten gives dem Hjemmel til at gaa højere. Der skal altsaa en ny Lov til for i Kjøbenhavn at hjemle en højere Skatteprocent end 3. Nu er Forholdet ved det foreliggende Forslag, at man overfører til Kjøbenhavn $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften, og derved faar Kjøbenhavns Kommune en Indtægt, som efter de nuværende Forhold ækvivalerer 1 pCt. af Indkomstskatten; taget efter Indtægten for 1898 vil dette nøjagtig slaa til. Til Gengæld for denne Indtægt, som Kjøbenhavns Kommune saaledes skal have, var man i Forslaget gaaet ud fra, at Kjøbenhavns Kommune skulde gaa over til kun at udskrive en Indkomstskat med 2 pCt., saa at altsaa Borgerne i Kjøbenhavn kom til at svare det samme Beløb i Fremtiden som nu, nemlig gennem Bygningsafgiften til Kommunen den Million, jeg omtalte før, men derimod fik deres Indkomstskat nedsat med denne Million gennem Indkomstskattens Nedsættelse fra

3 pCt. til 2 pCt. Saaledes kunde Reglen imidlertid ikke gives. Man kunde ikke blive staaende ved dette, at man i det foreliggende Forslag foreskrev, at i Fremtiden skulde Indkomstskatten i Kjøbenhavn ikke udskrives med mere end 2 pCt.; thi Forholdet er jo det, at vel ækvivalerer for Tiden eller rettere i 1898 $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften 1 pCt. af Indkomstskatten, men om dette Forhold vil blive ved, kan intet Menneske sige. Begge Skatter staa jo i væsentlig Forbindelse med Stigningen i Befolkningens Størrelse, saaledes, at naar Befolkningen stiger, vil Indkomstskatten ogsaa stige, og Bygningsafgiften vil ogsaa stige for sit Vedkommende, men de ville ganske sikkert ikke stige i samme Forhold, og det er ikke umuligt, men vel endogsaa sandsynligt, at Kjøbenhavns Kommune ved den Ordning, Forslaget indeholder, i Fremtiden ved at opgive Udskrivningen af 1 pCt. Indkomstskat vil komme til at opgive en større Indtægt, end Kommunen vil faa gennem Bygningsafgiften. For nu at hjælpe derpaa har man indsat en Bestemmelse om, at Kjøbenhavns Kommune med Indenrigsministerens Samtykke kan udskrive mere end 2 pCt. Indkomstskat, men at Grænsen efter Loven af 1861 fremdeles bliver staaende. Tanken er altsaa den, at Indenrigsministeren skal kunne hjælpe Kjøbenhavns Kommune til at beholde de samme Indtægter, som den vilde faa, hvis Kommunen vedblivende kunde udskrive 3 pCt. Indkomstskat. Hertil skal jeg bemærke, at det gælder selvfølgelig ikke et nøjagtigt udregnet Beløb med Hensyn til Anvendelsen af denne Bestemmelse i Fremtiden, men det følger af sig selv, at Ministeren maa tage et rundt Tal. Formaålet med Bestemmelsen i § 6 er imidlertid det, jeg her har angivet, og hermed haaber jeg at have tilfredsstillet den ærede Forslagsstiller, saaledes at han ser, at der ikke er Grund til at ændre Bestemmelserne i § 6, 2det Stykke.

Jeg gaar derefter over til at omtale det af det ærede Mindretal, det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) og det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) stillede Ændringsforslag under Nr. 6. Jeg kan meget godt forstaa, at den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag, er kommen frem. Det er jo ganske naturligt, at man kommer ind paa det Raisonnement. Ja, men hvad skal ske, hvis Statskassen faar en betydelig større Indtægt gennem Indkomstskatten, end den tidligere har haft gennem de Skatter, der nu overføres til Kommunerne? Er det Me-